

„BYŤ SOĽOU ZEME A SVETLOM SVETLA“

(Porov. Mt 5, 13-14)

týmito slovami evanjelistu Matúša, sme po prvýkrát začali duchovnú obnovu vo Vysokých Tatrách v Dolnom Smokovci v Charitnom dome, ktorej sa zúčastnilo 24 prihlásených v dňoch od 26. do 28. júna 2019.

Duchovná obnova začala o 14,30 hod. úvodnou prednáškou, na začiatku ktorej bolo vysvetlené, čo duchovná obnova znamená, aký má pre človeka význam. Po tomto úvodnom vstupe nám pán farár priblížil hlavnú myšlienku týchto duchovných cvičení „Byť soľou zeme a svetlom sveta“. Spoločne sme sa v prvej a druhej prednáške zamýšľali nad týmito „darmi“ soľou a svetlom, ktoré Pán Ježiš použil ako príklad, ktorým chcel a chce poukázať na dôležitosť poslania a povolania „byť kresťanom“ pre dnešný svet, z ktorého má Cirkev i svet osoh, úžitok. Kresťan, ktorý má chuť byť svedkom Krista, kresťan, ktorý sa nehanbí hovoriť o Bohu, kresťan, ktorý sa vie postaviť na obranu Cirkvi. O 15,00 hod. sme boli všetci účastní sv. omše.

Pri druhej prednáške nám bolo priblížená postava slepého Bartimeja, ktorý mal túžbu vidieť Ježiša. A to by mala byť túžba každého človeka, ktorý chce žiť život s Kristom. Po dobrej večeri sme sa všetci o 20.00 hod. zišli v kaplnke na adorácii, ktorá bola ukončená eucharistickým požehnaním. Posilnení na duchu sme sa všetci odobrali na svoje izby na nočný odpočinok.

Vo štvrtok po raňajkách sme sa o 9,00 hod. zišli v kaplnke na 3. prednášku, kde sme sa spoločne zamýšľali nad Božím slovom o uzdravení ženy chorej na krvotok. Túžba chorej ženy dotknúť sa aspoň obruby Ježišovho rúcha. Pred poludním sme sa všetci zúčastnili sv. omše. Po dobrom obede sa niektorí účastníci vybrali na túru na Hrebienok, iní si išli oddýchnuť na izba

alebo na prechádzku po okolí. V hodine milosrdenstva o 15,00 sme sa zišli v kaplnke na modlitbu Korunky Božieho milosrdenstva po ktorej nasledovala 4. prednáška na tému „Pod' za mnou“, kde sme sa spoločne zamýšľali nad povolaním bohatého mýtnika Zacheja. Dôležitá je odpoveď človeka na Božie volanie. Pred večerou sme sa spoločne zišli v kaplnke na modlitbu posvätného ruženca. O 20,00 hod. začala pobožnosť Krížovej cesty ku cti blahoslavenej sestry Zdenky Schelingovej, ktorá patrila do Kongregácie sestier sv. Kríža. Mnohí ste si počas tejto Krížovej cesty poplakali. Treba nám plakať ani nie tak nad inými, ako nad sebou samými, ako to pripomína aj Pán Ježiš plačúcim ženám na jeho krížovej ceste. Nasledovalo vyloženie Sviatosti Oltárnej a chvály so záverečným požehnaním. Po tom všetkom, čo sme počas dňa zažili, dobre padol nočný odpočinok.

V piatok ráno po raňajkách, už pobalení sme spoločnú duchovnú obnovu ukončili sv. omšou o 9,00 hod. a po spoločnom obede, a verím, že aj posilnení na duchu sme odišli domov.

Chcel by som sa aj týmto spôsobom veľmi pekne poďakovať všetkým, ktorí ste sa zúčastnili tejto Duchovnej obnovy. Verím, že ste si oddýchlí, pookriali na duchu a načerpali potrebných síl do ďalších dní.

Chcem sa poďakovať rehoľným sestrám z Kongregácie sestier Svätého Kríža, ale aj laickému personálu za ich každodennú starostlivosť a pohostinnosť, za veľmi dobrú stravu a predovšetkým za úsmev a pokoj, ktorí sme tam všetci cítili.

Vyprosujem všetkým pevné zdravie, nech vás Pán žehná a naplní svojimi milosťami. Snažme sa, akokoľvek nám bude a akokoľvek sa budeme cítiť, že nás Pán stále pozýva k tomu, aby sme boli soľou a svetlom sveta pre súčasnosť.

Ak by ste mali odvahu a chceli by ste napísať o tom, ako ste vnímali duchovnú obnovu, čo vás oslovilo, povzbudilo, potešilo, či zarmútilo napíšte. Budem sa tešiť.

p. farár